

ข้าพเจ้า นายลวรรณ แสงสนิท / ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง / สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง / ขอรายงานผลการชี้แจงประเด็นข้อวิจารณ์การเติบโตของเศรษฐกิจไทย / ประจำวันที่ **30** พฤศจิกายน **2561** / ผู้ชี้แจง นายลวรรณ แสงสนิท ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง /

สาระสำคัญ : นายบรรยง พงษ์พานิช ประธานกรรมการบริหารกลุ่มธุรกิจการเงินเกียรตินาคินภัทร ระบุเศรษฐกิจไทยติดกับดักมาเกือบ **20** ปี โดยช่วง **10** ปีที่ผ่านมา มีการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำที่สุดในประเทศกำลังพัฒนาด้วยกันเกือบทั้งโลก ยกเว้นประเทศที่มีปัญหาวิกฤติ โดยเฉลี่ยเศรษฐกิจไทยเติบโต **3%** หรือหากอัดเม็ดเงินไปช่วยยังเติบโตได้แค่ **4%** จากที่เคยเติบโตมากกว่า **7%** มาตลอด หากเศรษฐกิจไทยเติบโตในอัตรานี้ เชื่อว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ซึ่งอัตราเติบโตของเศรษฐกิจเกินปีละ **6%** อาจล้ำหน้าไทยในที่สุด

ข้อเท็จจริง : กระทรวงการคลังขอชี้แจง ดังนี้

1. ในการวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจในภาพรวมนั้น โดยทั่วไปมักจะพิจารณาจากทิศทางการเติบโตทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว ซึ่งสะท้อนได้จากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ภาพรวมเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมครบทุกมิตินั้น นอกเหนือจากจะพิจารณาทิศทางการเติบโตของเศรษฐกิจแล้ว จำเป็นที่จะต้องนำเอาเสถียรภาพเศรษฐกิจ ซึ่งสะท้อนได้จากเครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ อาทิ อัตราเงินเฟ้อ มาพิจารณาควบคู่กันไปด้วย

2. ในช่วงตั้งแต่ปี **2542** เป็นต้นมา ซึ่งเป็นช่วงภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง เศรษฐกิจไทยสามารถเติบโตได้เฉลี่ยที่ร้อยละ **4.1** ต่อปี สะท้อนการขยายตัวของ เศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในช่วงดังกล่าวอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ **2.0** ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการมาก จนเกินไป อย่างไรก็ตาม ในช่วง ปี **2533 – 2540** ซึ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ **6.5** ต่อปี ขณะที่ อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ **5.2** สะท้อนว่าแม้เศรษฐกิจไทยมีการเติบโตในอัตราสูง แต่ระดับราคาสินค้าและบริการมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นมากเช่นกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของราคาสินค้าและบริการในช่วงดังกล่าวยังนำไปสู่ภาวะฟองสบู่ทางด้านราคา เกิดปัญหาการเก็งกำไรในสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เช่น ภาควัสดุภัณฑ์ และก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจตามมา จนส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในปี **2541** หดตัวลงอย่างรุนแรงที่ร้อยละ **-7.6** สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้ว่าเศรษฐกิจจะมีการเติบโตในอัตราสูง แต่ถือเป็นการเติบโตที่ไร้เสถียรภาพ และอาจนำไปสู่วิกฤติทางเศรษฐกิจในที่สุด

3. ทั้งนี้ ในปี **2560** เศรษฐกิจไทยเติบโตได้ที่ร้อยละ **3.9** และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคาดว่า เศรษฐกิจไทยจะเติบโตต่อเนื่องที่ร้อยละ **4.2** ในปี **2561** (คาดการณ์ ณ เดือนพฤศจิกายน 2561) ซึ่งสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับศักยภาพ (Potential

GDP) ที่ประมาณร้อยละ 4.0 นอกจากนี้ เพื่อเป็นการยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจไทย ให้เติบโตได้ต่อเนื่องอย่างยั่งยืน ภาครัฐยังมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนา 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระยะต่อไป ซึ่งประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) และ 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ได้แก่ หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรม การแพทย์ครบวงจร ในด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจไทยยังถือว่าอยู่ในระดับที่แข็งแกร่ง โดย อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.2หนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 41.7 ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ร้อยละ 60 และมีทุนสำรองระหว่างประเทศ สูงถึง 201.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561)

4. สำหรับการเปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เมียนมา ลาว กัมพูชา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ นั้น พบว่าปัจจุบันขนาดทาง เศรษฐกิจของไทยมีขนาดใหญ่กว่าเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ อย่างมาก โดยถ้าหากเปรียบเทียบรายได้ต่อหัวของ ประชาชน (GDP per Capita) จะพบว่าในปี 2560 GDP per Capita ของ ประเทศไทยอยู่ในระดับสูงที่ 6,883 เหรียญสหรัฐ ขณะที่ GDP ต่อหัวของประเทศ เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ อยู่ในระดับต่ำที่ 1,196 1,330 2,389 2,468 3,878 และ 2,989 เหรียญสหรัฐตามลำดับ นอกจากนี้ ด้วยขนาดทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ของไทยส่งผลให้ฐานในการคำนวณอัตราการขยายตัว

ทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง และทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่สูง
เหมือนกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีเศรษฐกิจขนาดเล็ก ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นไปใน
ทิศทางเดียวกันกับประเทศพัฒนาแล้วที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ อาทิ สหรัฐอเมริกา
กลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ ที่มีอัตราการขยายตัวไม่สูงนัก

ช่องทางการเผยแพร่ :

1. Line กลุ่มโฆษกกระทรวง

2. Line กลุ่มประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงการคลัง

3. Line กลุ่มสื่อมวลชนประจำกระทรวงการคลัง

4. โซเชียลมีเดียภายในและภายนอกของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และ

กระทรวงการคลัง เช่น www.fpo.go.th Facebook Twitter Line

Youtube

5. Facebook Live

6. เว็บไซต์ของหน่วยงานและ GNews /

จบการรายงาน

ข้อความเผยแพร่

ชี้แจงข้อวิจารณ์ : ประเด็นการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่ผ่านมา

ข้อเท็จจริง : กระทรวงการคลังขอชี้แจง ดังนี้

1. ในการวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจในภาพรวมนั้น โดยทั่วไปมักจะพิจารณาจากทิศทางการเติบโตทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว ซึ่งสะท้อนได้จากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ภาพรวมเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมครบทุกมิตินั้น นอกเหนือจากจะพิจารณาทิศทางการเติบโตของเศรษฐกิจแล้ว จำเป็นที่จะต้องนำเอาเสถียรภาพเศรษฐกิจ ซึ่งสะท้อนได้จากเครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ อาทิ อัตราเงินเฟ้อ มาพิจารณาควบคู่กันไปด้วย

2. ในช่วงตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นช่วงภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง เศรษฐกิจไทยสามารถเติบโตได้เฉลี่ยที่ร้อยละ 4.1 ต่อปี สะท้อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในช่วงดังกล่าวอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 2.0 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการมากนักเกินไป อย่างไรก็ตาม ในช่วง ปี 2533 – 2540 ซึ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤติเศรษฐกิจต้ม

ยากุ้ง อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 6.5 ต่อปี ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 5.2 สะท้อนว่าแม้เศรษฐกิจไทยมีการเติบโตในอัตราสูง แต่ระดับราคาสินค้าและบริการมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นมากเช่นกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของราคาสินค้าและบริการในช่วงดังกล่าวยังนำไปสู่ภาวะฟองสบู่ทางด้านราคา เกิดปัญหาการเก็งกำไรในสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เช่น ภาควงศ์หาริมทรัพย์ และก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจตามมา จนส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในปี 2541 หดตัวลงอย่างรุนแรงที่ร้อยละ -7.6 สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้ว่าเศรษฐกิจจะมีการเติบโตในอัตราสูง แต่ถือเป็นการเติบโตที่ไร้เสถียรภาพ และอาจนำไปสู่วิกฤติทางเศรษฐกิจในที่สุด

3. ทั้งนี้ ในปี 2560 เศรษฐกิจไทยเติบโตได้ที่ร้อยละ 3.9 และสำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคาดว่า เศรษฐกิจไทยจะเติบโตต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.2 ในปี 2561 (คาดการณ์ ณ เดือนพฤศจิกายน 2561) ซึ่งสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับศักยภาพ (Potential GDP) ที่ประมาณร้อยละ 4.0 นอกจากนี้ เพื่อเป็นการยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจไทยให้เติบโตต่อเนื่องอย่างยั่งยืน ภาครัฐยังมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนา 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระยะต่อไป ซึ่งประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) และ 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ได้แก่ หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรม

การแพทย์ครบวงจร ในด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจไทยยังถือว่าอยู่ในระดับที่แข็งแกร่ง โดยอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.2 หนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 41.7 ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ร้อยละ 60 และมีทุนสำรองระหว่างประเทศสูงถึง 201.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2561)

4. สำหรับการเปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เมียนมา ลาว กัมพูชา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ นั้น พบว่าปัจจุบันขนาดทางเศรษฐกิจของไทยมีขนาดใหญ่กว่าเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ อย่างมาก โดยถ้าหากเปรียบเทียบรายได้ต่อหัวของประชาชน (GDP per Capita) จะพบว่าในปี 2560 GDP per Capita ของประเทศไทยอยู่ในระดับสูงที่ 6,883 เหรียญสหรัฐ ขณะที่ GDP ต่อหัวของประเทศ เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ อยู่ในระดับต่ำที่ 1,196 1,330 2,389 2,468 3,878 และ 2,989 เหรียญสหรัฐตามลำดับ นอกจากนี้ ด้วยขนาดทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ของไทยส่งผลให้ฐานในการคำนวณอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง และทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่สูง เหมือนกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีเศรษฐกิจขนาดเล็ก ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับประเทศพัฒนาแล้วที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ อาทิ สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ ที่มีอัตราการขยายตัวไม่สูงนัก